

af den Vurderingssum, man kommer til. Hvis det imidlertid, efter at der af Brugeren er fremsat Krav om Brugsforholdets eller Fæsteforholdets Fortsættelse, viser sig, at Ejeren af Jorden ikke ønsker Fæsteforholdet fortsat, kan han forlange, at Fæsteren skal afkøbe Jorden til den Vurderingssum, som er fastsat af Myndighederne. Jeg kan tiltræde Bestemmelserne og anbefale Lovforslaget, som det foreligger.

Det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, indvendte mod Lovforslaget, at der ikke var truffet Sikkerhedsbestemmelser for Jordejeren, saa at han i visse Tilfælde kan bevare Jorden og blive fri for dette Fæsteforhold. Jeg har ikke noget imod, at der indføres en Bestemmelse i den Retning, hvis det er muligt at finde en Form, der kan være betryggende ikke blot for Ejeren af Jorden, men ogsaa for Brugeren. Det Krav, der er rejst af det ærede Medlem, er neppe af den Betskaffenhed, at det kan volde Vanskeligheder, thi til syvende og sidst kan ingen i Rigsdagen have Interesse af at vedtage en Lov, der gør Uret til den ene eller den anden Side. Naar man indfører Sikringsbestemmelser for Brugeren af Jorden, er det kun rimeligt at man tager i Betragtning, at ogsaa Ejeren kan have Rettigheder at varetage; og hvor de kan varetages paa en Maade, der ikke kommer Brugeren til Skade, synes det mig kun rimeligt, at man ogsaa sikrer dem.

Med disse Ord kan jeg anbefale Lovforslaget, som det foreligger, til velvillig Behandling i det Udvalg, der er nedsat angaaende „Forslag til Lov om Brug af Huse paa Landet“, og jeg vil udtale det Haab, at Lovforslaget hurtigt maa blive behandlet til Ende i dette Udvalg og derefter blive vedtaget i Folketinget i en saadan Skikkelse, at det ogsaa kan ventes at blive vedtaget i det andet høje Ting.

Kofoed: Det var mig en Glæde, at den højtærede Landbrugsminister forleden fremsatte det Lovforslag, som i Dag er til første Behandling her i Tinget, og efter de Udtalelser, som nu er faldet fra de to ærede Ordførere for henholdsvis Venstre (Lillelund) og Socialdemokratiet (Hauge), nærer jeg godt Haab om, at det skal kunne lykkes i denne Rigsdagssamling at faa dette Lovforslag ophøjet til Lov. Det er i høj Grad paakrævet af Forholdene ude i Landet, og det vilde specielt være ønskeligt, om man kunde faa Lovforslaget fremmet saa hurtigt, at det kunde faa

Lovskraft inden 1. April i Aar, da det er mig bekendt, at en Mængde Kontrakter udløber netop omkring den Dato. Det er, som allerede det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) gjorde opmærksom paa, ingenlunde paa Bornholm alene, vi har dette Fæsteforhold. Det alt overvejende Antal af disse Fæste- eller Lejesteder findes udenfor Bornholm. Jeg husker saaledes, at nu afdøde Folketingsmand Christian Rasmussen, da han for et Par Maaneder siden sidste Gang havde Ordet fra denne Talerstol, meget indtrængende lagde sine Kolleger i Rigsdagen paa Sinde at føre denne Sag igennem, idet han hævdede, at mange smaa stillede Fæstere i Nordsjælland med Længsel ventede paa en Lov af denne Art.

Om selve dette Leje- eller Fæsteforholds Karakter skal jeg ikke udtale mig; der er talt derom her i Tinget, naar denne Sag tidligere har været til Forhandling, eller naar Spørgsmaal om denne Sag har været rejst, og der er nu af de to andre Ordførere gjort Rede for Tankegangen i Lovforslaget, ligesom af den højtærede Minister forleden ved Fremsættelsen. Jeg skal derfor kun gøre nogle faa Bemærkninger til de Punkter, hvori dette Lovforslag afviger fra det, vi udarbejdede i det Folketingsudvalg, som var nedsat om denne Sag i Rigsdagssamlingen 1913—14.

Der er sket en Forandring af Titelen, idet man i Ministerens Lovforslag finder Udtrykket „Fæste- og Lejeforhold“. Den Gang, vi forelagde et privat Lovforslag om dette Forhold, mente vi, det nærmest var at betragte som et Fæsteforhold, og brugte derfor Betegnelsen „Forslag til Lov om superficiært Fæste“. Men ved Udvalgsbehandlingen kom der os saadanne Oplysninger i Hænde, at vi nærmest kom til den Overbevisning, at Forholdet hørte ind under Begrebet Leje. Nu har den højtærede Minister i Titelen nævnt begge Forhold, og det er utvivlsomt at indtage det forsigtigste Standpunkt.

Der er kommet en ny Paragraf, nemlig den traditionelle Slutningsparagraf, at denne Lov ikke gælder for Færøerne. Det havde neppe været nødvendigt at indsætte en saadan Paragraf, thi efter § 5 kan Lejen kun komme til at virke, hvor der rejses Krav om Afløsning af et saadant Fæste- og Lejeforhold, og det er mig ikke bekendt, at der findes saadanne Forhold paa Færøerne. Vigtigere er imidlertid Forandringen i § 1. I 1913—14 foreslog Folketingsudvalget, at der skulde kunne rejses Krav om Afløsning af disse Forhold baade af Lejeren og af Ejeren. Den højt-